

KERK & leven

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

17

2020

WEEKKRANT

22 APRIL

JAARGANG 81

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS

SINT-ANTONIUS

DON BOSCO

WIJ DELEN APPLAUS, TEGENSTAND EN TROUW Jes.50,1-4, Fil.2,6-22, psalm 22

PALMzondag

Een frisse groene tak gedurfd geënt op het dode hout van het kruis.

Laat iedereen zien dat Hij leeft in jouw huis en bron van nieuw leven is.

Ook in de Don Bosco parochie mochten de voorziene vieringen niet meer doorgaan in deze corona-tijd. Majo Werrebrouck en Ingrid Wezemaal, twee leden van de liturgiegroep, maakten een samenstelling van de viering van Palmzondag 5 april 2020. Majo brengt een getuigenis over haar reis naar Colombia.

Een verder deel van de viering verschijnt in volgend parochieblad.

Openingslied - Hier wordt het land gezocht

Hier wordt het land gezocht waar wij gelijken zijn, niemand apart en geen kleuren die minder zijn.

Hier wordt de tijd verhaast dat wij elkaar verstaan, handen die wenken en ogen die opengaan.

Hier wordt de Stem gehoord die nog niet klinken mag: mensen die hopen op ooit hun bevrijdingsdag.

Woordje

Op 28 januari 2020 vertrok ik naar Colombia met in het vooruitzicht 2 maanden bij mijn dochter Sara en haar echtgenoot Freddy te zijn en zelfs een week op tocht te gaan naar Santa Marta (Noorden van Colombia) samen met hen.

Maar allerlei factoren hebben ge-

maakt dat Freddy alleen is vertrokken naar het *congres Democracia y Paz in Santa Marta*. Het Nationaal Netwerk voor Democratie en Vrede is een organisatie die inzet rond sociale en ecologische thema's waarbij, onder andere, mensenrechten en de toepassing van het vredesakkoord. Ik heb daar vorig jaar reeds over verteld dat het vredesproces na de ondertekening, dode letter is gebleven voor gewone mensen. Zij wachten nog steeds op grond, want daar ging het uiteindelijk om, 50 jaar geleden.

Ondertussen heb ik wat mensen, die daar in organisaties werken, leren kennen en vang je hier en daar wat op. Zoals iemand die bij de autonome regionale milieudienst (die door de overheid ook ondersteund wordt) werkt en contact zoekt met Freddy om van gedachten te wisselen en ook om strategieën te bekijken. Er werd ook stevig gediscussieerd met mensen van een *organisatie* die blijkbaar *dicht aanleunt bij de guerilla* en waar gewone mensen in Pasca dan de gezonde reactie hebben: geen inmenging, want dat leidt ons weer naar oorlog.

Maar het hele *netwerk van ondersteuning voor de Paramo's* waar zowel de Fundación als "Grondgebied van vrede" deel van uitmaken, komt zowaar op de helling te staan. Er mag geen hint van ondersteuning door de guerilla aanwezig zijn. De mensen zijn daar allergisch voor. Maar ja dat belet niet dat er van alles moet gedaan worden om de Paramo's te beschermen. En de mensen zijn betrokken partij, vooral boeren die zo hoog in de bergen, tegen de Paramo's liggen, willen die grond ook gebruiken! En dan is de *"delimitación"* (= begrenzing) een zeer actueel thema. Toen ik er vorig jaar was, heb ik zo'n studiedag rond *delimitación*, waarvoor de Casa cultural in Guchipas gastheer was, meege-

maakt dat Freddy alleen is vertrokken naar het *congres Democracia y Paz in Santa Marta*. Het Nationaal Netwerk voor Democratie en Vrede is een organisatie die inzet rond sociale en ecologische thema's waarbij, onder andere, mensenrechten en de toepassing van het vredesakkoord. Ik heb daar vorig jaar reeds over verteld dat het vredesproces na de ondertekening, dode letter is gebleven voor gewone mensen. Zij wachten nog steeds op grond, want daar ging het uiteindelijk om, 50 jaar geleden.

En het thema is niet zwart-wit te benaderen, het is eerder grijs... wat heel dikwijls is in het leven. Wat ik vooral gezien heb bij Freddy, Sara en de vele mensen waarmee zij omringd zijn, is de niet aflatende inzet en het geloof en de *trouw om verder te doen* ondanks alle moeilijkheden op hun persoonlijke weg alsook op de maatschappelijke weg die zij nu meemaken.

Er zijn ook *positieve zaken* gebeurd. Zij mogen deel uitmaken (als Fundación) van een studie door de universiteit van Cundinamarca uitgevoerd. De bedoeling is een historische studie te maken van het water in de streek van Pasca. Zij zijn één van de pilootprojecten. Dus willen zij samen met de 2 colleges (middelbare scholen) van Pasca en de mensen die verantwoordelijkheid nemen in de vele organisaties van Aqueducten en Juntas overall bij de mensen langsgaan om voor verhalen, foto's, kaarten van de streek waar bronnen, waterlopen zijn, enz... in kaart te brengen. Het is een vrij uitgebreide situatie en zal een groot gebied bestrijken van de gemeente Pasca met z'n 23 gehuchten (veredas).

Buiten onze wandelingen af en toe in dit meer dan groen gebied hebben wij niet veel gedaan. In het begin hadden we nog de vrijheid om naar de stad te gaan voor boodschappen en af en toe een "guilty pleasure", een ijskoffie - wat ik daar heerlijk vind -, maar naargelang het *coronavirus* dichterbij kwam (niet letterlijk maar landelijk) werden in Colombia ook allerlei beperkingen opgelegd. Een drietal weken

geleden werden de scholen, colleges en universiteiten gesloten, enkele dagen nadien ook de casa cultural. Geen cursussen meer van circus en muziek, geen acrobatische yoga meer. De internetklas gesloten. Alle mensen boven de 60 mochten niet meer op straat rondlopen alsook kinderen-jongeren onder de 18 jaar.

Het weekend waarna ik vertrok, was er een volledige lock-down van Bogotá en Cundinamarca aangekondigd. Het was een lang weekend (San José is bij ons de heilige Jozef) en de burgemeester van Bogotá wou voorkomen dat iedereen de stad uit zou trekken naar het platteland en op maandag terug zou komen. Dus ophokplicht! Daar heb ik het resultaat van gezien en ervaren want mijn vlucht vertrok maandag 23 maart.... en ik ben met privaat transport naar de luchthaven gebracht met fotokopie van paspoort en ticket van mijn vlucht om door te kunnen aan de vele politiepatrouilles en militaire barrières. Er was bijna geen mens op de autostrade, alleen wat vrachtvervoer en taxi's. De enkele bussen van het openbaar vervoer stonden leeg aan de haltes. Die 80 à 90 km waar wij met onze wagen in het beste geval rond de 3 uur voor nodig hebben om naar de luchthaven te rijden hebben we op 1,5 uur gedaan. Nooit gezien, nooit meegemaakt. Dat was een voordeel maar ik was uren te vroeg in de luchthaven. Maar ook daar met de nodige bewijsstukken mocht ik binnen maar onmiddellijk werden mijn handen met antibacteriële gel behandeld. Niets aan het ongewisse overlaten. Maar ik ben gewapend met mondmasker en gel en werkhandschoenen op het vliegtuig geraakt en 's anderendaags geland in Schiphol, met dan een aantal treinen om in Antwerpen te geraken en vandaar naar Leuven met de boemel over Aarschot. Een dag later, iets na 16:00 uur is de trein Leuven binnenge-

rold en Pieter stond mij op het peron op te wachten. Gelukkig want ik zag het niet zitten om met mijn valiezen over straat te voet te gaan na een reis van meer dan 24 uur.

Thuis nu, in quarantaine, is niet gemakkelijk omdat je veel alleen zit. Pieter doet boodschappen en wij hebben een diepvriezer. We gaan het nog wel een tijdje uithouden maar de emotionele en mentale druk is groot. Ik hoop dat ieder van jullie dit goed kan doorkomen en wij zien mekaar terug!

Om trouw

Wij bidden om trouw, dat wij ons niet laten scheiden van de liefde Gods, en dat wij daarom vasthouden aan het recht van de minsten. Dat wij niet buigen, niet door de knieën gaan voor goden zonder harteer, voor machten zonder mededogen, maar dat wij ons blijvend hechten aan die Ene, die in ons openhoudt de pijn om zijn allerliefste mensen die altijd weer in doodsnood zijn.

Wij bidden om trouw.

dat wij blijven aan de zijde van hen die vechten voor voedsel en vrede. Dat wij met hen de duiven voeren en niet de haviken. Dat wij daarom geen vertrouwen schenken aan de machthebbers in hun gang over lijken, maar dat wij wedden op de machtelozen in hun hang naar bevrijding. (Jan van Opbergen)

Don Boscogemeenschap - Palmzondag

Uit de viering van zondag 5 april 2020 (Deel 1)
Samenstelling Majo Werrebrouck en Ingrid Wezemaal

Beter onvolmaakt en echt dan gemaakt volmaakt

bzn

Colofon

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON

DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-FRANCISCUS
Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN

DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
tel. 016 25 04 59
Open van 09.30 u. - 11.30 u. op: maandag,
dinsdag, donderdag en vrijdag,
(woensdag niet open)

Overlijden in de Don Bosco-parochie

Wij melden jullie het overlijden van onze trouwe medewerker in de parochie: **Camiel De Vis**
Hij overleed op vrijdag 3 april 2020. Er zal een dienst zijn in het Don Boscocentrum op een af te spreken datum na de coronacrisis. Jullie worden op de hoogte gehouden.

Jef Wauters

In zachtheid uniek

In bescheidenheid bijzonder

De lente kreeg

een onverwachte wending

Altijd te vroeg

kruist een afscheid ons pad

Maar dankbaar

Om wat hij voor ons betekend heeft

In stilte van ons heengegaan

Camiel De Vis, geboren in Asse op 24 februari 1928, overleed te Leuven op 3 april 2020.

Samen onze dag kleuren

Kleur je dag met een warme lach, de kortste weg naar je medemens. Geniet van je dag heel intens, droefenis verdwijnt als bij toverslag.

Kleur je dag met een open hart, kloppend om te omhelzen en elkaar beter toe te wensen
Maak deze dag eens heel apart.

Kleur je dag met een teder woord. Zo eenvoudig als maar kan, maken wij hier het beste van, maken wij de wereld tot een beter oord.

Kleur je dag met kleine dingen. Samen worden we er beter van. Laten wij elkaar eens warm omringen met deze toch zo heel gewone dingen.

Helemaal gratis en voor niets!

Thema tijdens een CM-ziekenzorgvakantie

KALENDERBLAADJE

Men kan niet zonder meer zeggen: waar mensen zich bevrijden van hun onderdrukkers, waar mensen door anderen bevrijd worden, daar is God.

Dat is alleen het geval waar bevrijding voortkomt uit een hernieuwde levenshouding. De geschiedenis heeft ons al talloze malen laten zien dat mensen die zich bevrijden van hun onderdrukkers vaak zelf weer tot onderdrukkers uitgroeien. Dan is het alleen een opschuifstelsel zonder dat de mensen in kwestie echt vrij worden.

De waarlijk grote mens is hij die niemand overheerst en die door niemand overheerst wordt, zegt Kahlil Gibran.

S. Konijn

Hij was de echtgenoot van **Maria Blervacq**. Zij zal hem erg missen. Ook zijn vier kinderen en de schoonkinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, delen in het verdriet. En voor zijn broers, zussen, schoonbroers, schoonzussen, neven en nichten, is dit heengaan ook aangrijpend.

Op de overlijdensbrief staat ook vermeld: *Van zodra het mogelijk is zal er een datum bepaald worden voor de herdenkings- en afscheidsviering. Daartoe zal u allen uitgenodigd worden. Dank alvast voor de vele steunbetuigingen die we reeds mochten ontvangen.*

Rouwadres: Fam. De Vis p/a Begrafenissen Pues, Eikestraat 2 – 3020 Winksele – Delle 016-60 15 06
condoleren: www.pues.be

Molenhuis Bérismenil

Of de activiteiten echt kunnen doorgaan in deze coronatijd hangt af van wat de overheid zal beslissen en hoe het virus evolueert.

Activiteiten 2020

17 – 19 april 2020: Molenweekend lente AFGELAST

08 - 10 mei 2020: Fietsweekend

08 - 10 mei 2020: Knopkesweekend
11 - 15 mei 2020: Midweek wandelen lente

20 - 24 mei 2020: Lentekriebels AFGELAST

Adres van Het Molenhuis:

Moulin de Belle Meuse
Bérismenil, 5
6892 La Roche-en-Ardenne
084/44 45 17 (uitsluitend tijdens activiteiten)
www.moulindebellemeuse.be/activiteiten.
Bankrekening van vzwMoulin de Belle Meuse
BE57 7343 7723 5635
vzw Moulin de Belle Meuse
Kerselarenstraat 59
3071 Erps-Kwerps

EN ONZE DIEREN?

Coronacrisis: bel naar 0800/533 met vragen over uw huisdier
Bereikbaar elke werkdag tussen 9 u. en 18.30 u.

Hopelijk zijn u en uw naasten nog in goede gezondheid. Ik hoop het van harte...

Het is belangrijk om in tijden als deze allemaal onze verantwoordelijkheid op te nemen. We moeten er zijn voor elkaar en voor de dieren, nu meer dan ooit.

We hebben beslist een 0800-nummer te lanceren, omdat wij willen helpen.

Wij willen mogelijke ongerustheid wegnemen bij de mensen. Wij willen er zijn voor iedereen die (een hart voor) dieren heeft. Op onze website kan je al heel wat antwoorden vinden. (info@gaia)
We zijn er voor jullie!
Met diervriendelijke groeten,
Michel Vandenbosch, voorzitter van Gaia

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

Er is voor de contemplatie geen godsvoorstelling, maar ook geen godsprobleem. Men kan zelfs niet zeggen dat in de contemplatie God verwacht wordt, want om God te verwachten moet men een beeld van Hem hebben. Dit ontbreekt nu juist. Er wordt aan de verwachting geen grens gesteld, zelfs niet de grens die het beeld is; de horizon wordt open gehouden en hierdoor richt de contemplatie zich op positieve wijze niet naar een voorstelbare godheid of een voorstelbaar hiernamaals, maar naar een ongenoemde en onnoembare volheid van zin, die alle beperkte zingeving te boven gaat en daarom als een ge-

TIERRA LIBRE

Tierra Libre deelt kennis en verdieping van landrechten in Colombia

In juli 2019 trokken twaalf vrijwilligers van Broederlijk Delen richting Colombia voor een inleefreis. Ze bezochten er onder andere Tierra Libre, een agro-ecologische boerderij die een brede werking heeft en inzet op vorming van boeren en verdediging van grondgebied. Opvallend is dat er veel kracht kan uitgaan van de lokale gemeenschap. Tierra Libre slaagde er op één maand tijd in om de inwoners van een grote stad te overtuigen om in een referendum tegen oliewinning via fracking te stemmen.

Het bezoek inspireerde deelneemster Sonja tot dit tekstje:

‘De oprichters van Tierra Libre zijn allemaal universitair geschoold. De praktijk van de landbouw hebben ze geleerd bij de boeren zelf.’

‘Een boer wordt in de Colombiaanse

schenk uit de leegte verwacht wordt.

Verhoeven

Meditatie in april: op maandag 27 april 2020. In de meimaand: maandag 11 en maandag 25 mei 2020.

Omwille van het coronavirus kunnen bijeenkomsten worden geannuleerd.

We komen samen ter meditatie om 20 u. in de Stille ruimte “Ademtocht” in het Don Bosco centrum, Ortolanenstraat 6, Kessel-Lo.

Nieuwe leden kunnen zich aanmelden bij: **Katrien Rombouts**
katrien.rombouts@hotmail.com
tel 016/25.81.11 of 0498 84 10 43
meditatie in de christelijke traditie:
http://www.christmed.be

grondwet niet gezien als rechtspersoon. Soevereiniteit begint nochtans met erkenning.’

‘Woorden die ik neerschreef op de finca van Tierra Libre. Ik markeerde ze, zodat ze loskwamen uit al mijn andere noties van die dag. Toen pas zag ik een vreemde schakel tussen de uitspraken.’

‘De academicus erkent wie door de staat wordt verworpen en gaat bij hem in de leerschool. De boer leert werken volgens de principes van de agro-ecologie en vindt zijn diepste roots terug.’

‘De win-winsituatie is aandoenlijk. Intermenselijk kan het ook tellen. Dit is een reuzenstap in de evolutie van een samenleving.’

Sonja – deelneemster inleefreis Colombia 2019

Uit: Vastenkalender ’40 dagen delen voor meer’ van Broederlijk Delen – 6 april 2020

NOODOPROEP #SOSMoria

Hierbij een warme oproep om volgende petitie te ondertekenen :

De noodoproep #SOSMoria, een initiatief van de Nederlandse huisarts Steven van de Vijver en gynaecologe Sanne van der Kooij. Zij waarschuwen voor een medische en humanitaire ramp op de Griekse eilanden met mogelijk duizenden slachtoffers. 'Als we niks doen, hebben wij als Europeanen een menselijk drama op ons geweten. We stonden erbij en keken ernaar.'

VORMINGPLUS OOST-BRABANT

Tijdelijk geen activiteiten wegens corona

Tot en met 31 mei 2020 zijn er geen activiteiten bij Vormingplus Oost-Brabant

Op die manier willen wij meehelpen aan het indijken van het coro-

na-virus en de meest kwetsbaren in onze samenleving beschermen. Zorg goed voor jezelf en de anderen door afstand te bewaren.

Vormingplus

Paul van Ostijenaan 22-24 – 3001 Heverlee
Telefoon: 016 525 900 (Van maandag tot donderdag 9 u. tot 17 u.)
https://www.vormingplusob.be

HET LAATSTE AVONDMAAL - Met eigen ogen zien

‘Het Laatste Avondmaal’ van Dieric Bouts is en blijft de kers op de taart bij een bezoek aan de Sint-Pieterskerk van Leuven. Wonder hoe dat doek door de eeuwen heen bewaard is gebleven, aandacht kreeg, beschermd werd, een ereplaats kreeg in deze kerk. Dat gegeven op zich zegt al genoeg. Wie er naar kijkt wordt naar de Late Middeleeuwen getrokken en mag iets van de magie voelen van de toenmalige schilderkunst doorheen de pennentrekken van een ‘klassenbak’. Een Luc Tuymans van toen. Of vervang de naam maar met je eigen actuele favoriet. Een religieus thema geeft een inkijk in de toenmalige samenleving. In feite gebeurde het niet anders doorheen de voorbije twintig eeuwen. Kunstenaars plaatsten dikwijls zulke Bijbelse taferelen in een voor die tijd hedendaags kleedje. Net zoals vandaag opera’s een hedendaagse interpretatie aangemeten krijgen. En de bedoeling is niet anders: de universaliteit en tijdloosheid van het eigen verhaal of eigen boodschap naar voren halen. Dat brengt mij bij mijn punt: met welke ogen bekijken wij vandaag het ‘Het Laatste Avondmaal’? Als een waardevol reliëf uit vroegere tijden? En dat is het ook. Of als een kunstwerk dat zijn diepreligieuze en diepmenselijke boodschap probeert weer te geven over alle eeuwen heen?

Een boodschap uit het verleden

U hoeft niet te kiezen. Bekijk het maar met je eigen ogen, net zoals ik het nu doe en aandacht heb voor beide elementen. Ik beperk mij hierbij wel tot het centrale paneel van het gelijknamige werk van Dieric Bouts: het Laatste Avondmaal zelf. Eigenaardig genoeg vallen mijn ogen niet op de centrale

figuur. Ze vallen op de vier personen in de coulissen, de sponsors van toen. Wat hebben ze zich goed in de aandacht gewurmd. Ze spelen schijnbaar de rol van dienstpersoneel, maar zijn toch prominent op het doek aanwezig. Ze roepen bij mij het beeld van een Amerikaanse persconferentie op: een schare zwijgende ondergeschikte verantwoordelijken die lippendienst verlenen of supporters die vaak alleen met lichaamstaal de boodschap van wie aan het woord is, mee onderschrijven. Soms trekken ze zelf meer de aandacht dan dat de boodschap onderlijnd wordt.

Persoonlijk weet ik mij niet zo zeer aangetrokken door de frêle Jezusfiguur wiens kapsel haarfijn de toenmalige mode in beeld brengt. Het trekt mijn aandacht weg van die goddelijke Persoon en het priesterlijke, rituele gebaar waarmee hij het brood zegent. Hier is het de schilder uiteindelijk om te doen. We zien de twaalf leerlingen dit moment ieder op eigen wijze beleven, met piëteitsvolle vroomheid, in zichzelf gekeerd, soms wegdromend, mijmerend vanuit het eigen perspectief, de Jezusfiguur bewonderend of nors zoals Judas “Hoe lang gaat dit nog duren?” Een veelheid aan gelaatsuitdrukkingen en belevenissen die laten vermoeden hoe belangrijk dit moment is. Of dat vandaag de uitdrukking zou kunnen zijn van zoveel belevingswijzen van de gedachtenis van dit Laatste Avondmaal wanneer gelovigen zich verzamelen in de eucharistie. Wellicht ook toen in de tijd van Dieric Bouts?!

Elk bijbels taferel dat in een bepaalde tijd in het verleden geplaatst werd, had in zich de mogelijkheid om voor de mensen van toen zijn bood-

schap te openbaren. Maar als mens die leeft in 2020 weet ik mij toch ook vervreemd van deze scène. Net zoals bij een gepolychromeerd beeld laag na laag kan verwijderd worden om tot de originele schildering van het personage te komen, zou ik dat willen doen met elk kunstwerk van Jezus dat in een bepaald tijds kader is geplaatst. Dat de ware Jezus nu opstaat. De Jezus die weet dat Hij verraden is, die weet dat zijn dood nakend is en die zijn testament wil meegeven. Ik wil de dramatiek en tragiek van dat moment voelen, de gedachten en gebeden van die Jezus horen en van de mensen rondom Hem. Ik wil weten wat Hij zijn leerlingen op het hart drukt of hoe Hij nog gelovig in het leven kan staan met alles wat op Hem afkomt. Ik zou erbij willen zijn, gefascineerd door de geladenheid van zijn gebaar: breken en delen...en geven. Wie schildert mij dit vandaag? Dat is niet alleen een opdracht voor een kunstenaar van deze tijd. Dat is een opdracht voor al wie met die Jezus rond de tafel gaat zitten.

Waardering en dank

Om deze reden waardeer ik ten zeerste de keuze van museum M dat het schilderij van Dieric Bouts in zijn eigen historisch en religieus kader blijft hangen: de prachtig gerestaureerde Sint-Pieterskerk. Net zoals de vele andere topstukken die getoond worden. Ik dank namens de Kerkgemeenschap alle overheden, instanties en personen die deze restauratie mogelijk hebben gemaakt en net als de dienstknachten op het schilderij nauwlettend toekijken. Ik dank al wie met het kunstenaarstalent en het genie van een Dieric Bouts meegewerkt hebben aan de restauratie binnen en buiten: door decoraties weer haarfijn te laten oplichten, door zwijgende stenen te laten spre-

ken of door hedendaagse aanpassingen een bezoek aan de kerk in eigentijdse omstandigheden te laten plaatsvinden. Ik dank alle plaatselijke medewerkers van de parochie die werkluï en restaurateurs binnenlieten, de weg wezen en toezicht hielden, kerkgangers die hier baden en vierden tussen stellingen en stofschermen met het geluid van de werkzaamheden op de achtergrond. In feite zijn wij dank verschuldigd aan elke belastingbetaler die met haar of zijn bijdrage deze restauratie en de bescherming van zulk belangrijk religieus, historische en cultureel erfgoed van eigen bodem mogelijk maakte.

Een zegenend gebaar dat ook ons mag raken

Maar de grootste opdracht wacht ons allen die gefascineerd raken en zijn door de centrale figuur van het Laatste Avondmaal. Wij verzamelen ons aan deze tafel, aan dit altaar, telkens om de gedachtenis aan die Jezus en dit moment levend te houden. Wij laten Zijn woorden nazinderen: “Doet dit om Mij te gedenken.” Wij verzamelen ons hier in deze kerk en elke kerk om Zijn woorden en Zijn gebaar telkens mee te nemen naar het leven van elke dag, Zijn breken en delen waar te

maken in elk brekend en delend gebaar dat deze wereld menselijker, en dus goddelijker mag maken. Zijn gebaar dat mensen wil binnenleiden in Zijn vertrouwen dat liefde, geloof en hoop samenbalt. Zijn gebaar van breken en delen dat mensen wil inspireren om in alle tijden en op alle plaatsen brekend en delend in het leven te staan. En zeker met de zwaksten en kleinen. Anders zouden wij die figuur van een Jezus te kort doen.

Ik bid dan ook tot slot dat het zegenend gebaar van Jezus op het schilderij van Dieric Bouts zich niet alleen over het Brood uitstrekt, maar ook over elk van ons. Dat dit gebaar ons mag raken. Dat dit Brood ons mag blijven voeden. Dat Zijn testament mag blijven spreken over generaties heen die dit schilderij met eigen ogen zullen bekijken en bewonderen. Dat is mijn wens.

Maar vooral waag het er maar op. Durf dit schilderij met eigen ogen te bekijken.

Patrick Maervoet
Deken van de Pastorale Regio Leuven

PALM ZONDAG – GOEDE WEEK

Christelijke meditatie - Uit de bezinning van Week 5 – zondag 5 april

Vandaag lezen we in de eucharistie het hele lijdensverhaal, van het Laatste Avondmaal tot Jezus die zijn geest geeft op het kruis.

Verlies lijden

Allemaal hebben we geweten, of zullen we weten, wat het is om het verlies te lijden van iemand waar we intens om geven en wat het betekent om te leven met hun nieuwe en eindeloos vreemde afwezigheid. Ik sprak vanmorgen met een vriendin wier vader plotseling aan een hartaanval is overleden. Zij en haar moeder werden in de paar minuten dat hun geliefde vader en man stierf, naar een andere wereld verplaatst. We hebben maar weinig woorden voor wie net in smart gedompeld

is. Het is gemakkelijker om over kosmische mysteries te spreken dan over persoonlijk verlies. Toch kan de eenvoudige, zorgzame aanwezigheid van anderen in tijden waarin het leven op zijn op kop gezet en binnenstebuiten gekeerd wordt, voorkomen dat we instorten of gek worden.

Persoonlijke verbondenheid

Als we zien hoe ingrijpend de invloed van deze corona-pandemie is en hoe die de wereld zo plotseling tot stilstand heeft gebracht, en huisveringwekkende schokken door elk aspect van ons leven stuurt, dan is de behoefte aan persoonlijke verbondenheid nog nooit zo kostbaar geweest.

In onze nieuwe vertraagde, gesloten wereld is de manier waarop we slingeren tussen het globale en het lokale nog nooit zo duidelijk geweest. Of we nu online surfen of praten, of naar de aanliggende kamer of in de tuin lopen, we voelen dat we wezens zijn die bestaan omdat we verbonden zijn, of verbinding zoeken, of rouwen om verloren relaties. We leven op aanwezigheid, niet op brood alleen.

Het plotse verlies, van wat ons doet open bloeien, snijdt ons de adem af. Omdat het pijn doet, denken we dat we iets hebben gedaan waardoor we dat verdienen of voelen we ons uitgepikt door een buitenaardse kracht. We voelen ons ook gedesillusioneerd omdat we ervan gingen dat de dingen wel zouden blijven zoals ze waren zolang we ze op die manier nodig hebben. Het is niet fout om dit te voelen. Het is vreemd maar uiteindelijk heeft het wel een zekere zin.

Maar dan is er nog de banaliteit van het verdriet. Het plotselinge verdriet is melodramatisch, beslissend. Maar climaxen veranderen langzaam in routines van leven en verlies, meer traagheid en lusteloos verdriet. Het is dan, dat we het meest behoefte hebben aan een pad, een praktijk die hoop geeft door het ervaren van verbinding met een eeuwige bron van zijn in ons. Dat is het aanbreken van het tijdperk van de Opstanding.

Laurence Freeman

MAAK HET VERSCHIL

Seniorama Vanden Tymplestraat 35 – 3000 Leuven

Het vaste personeel is aanwezig en telefonisch en via mail bereikbaar.

Telefoon 016 22 20 14

<https://www.seniorama.be>

Wat een vreemde tijden...het coronavirus is overal. Bedrijven, scholen... moeten sluiten, hele sectoren worden getroffen. We voelen ons allemaal machteloos. Hopelijk gaat het goed met jou en je familie. En hopelijk vind je toch de nodige energie om te werken en te helpen waar het kan. We delen graag met jullie onderstaande oproep. **Stay safe**
Vanwege Seniorama

Maak het mee: mondmaskers

MAAKbar coördineert, samen met de stad Leuven, het maken en verdeelen van mondmaskers voor hulpverleners. We spraken ons netwerk aan, verspreidden het nieuws via sociale media... Dank ook aan Qrios opleiding mode om mee te zoeken. De vraag blijft groot. Vanmorgen belde nog een arts van het UZ Leuven met de vraag naar onze mondmaskers. Op dit moment zijn er 270 vrijwilligers achter de naaimachine mondmaskers aan het stikken volgens het FOD patroon. Er zijn 40 vrijwillige fietskoeriers die

rondrijden en pakketjes met materiaal brengen en terug ophalen, onder begeleiding van Wouter Florizoone. De pakketjes worden vanuit MAAKbar gemaakt door Corine. Het call centrum en de opvolging draait van uit het thuisadres van Magda Peeters. Melissa van de stad zorgt dat de afgewerkte mondmaskers bij de hulpverleners worden bezorgd. Sylvia van de stad zorgt voor de aanvulling materiaal, stickers, enveloppen. Alles loopt gesmeerd en vanop grote fysieke afstand. De nood is echter nog groter dan wat wij nu kunnen aanbieden.

Hoe kan jij helpen?

-Word fietskoerier en bezorg pakketjes in de brievenbussen.
-Naai mee mondmaskers!
-Biaislint liggen? Laat het ons weten!
-Deel dit bericht!
Mail naar info@maakbar.org
Hartelijk dank,
Team MAAKbar